

nantsloven. Jeg skal dvæle Noget ved dette Punkt. Lønnen er i og for sig overordentlig naturlig, der er undtaget de samme Embedsmænd, der vare undtagne i Fjor. Jeg tillod mig under Behandlingen af en lignende Lov i Fjor at gjøre opmærksom paa Nødvendigheden af at optage visse Klasser af Embedsmænd paa Finantsloven, nemlig de jydff-synske Sernbaneembedsmænd, og sørge for dem paa en lignende Maade. Det skete i Fjor, de fik i Følge Finantsloven et Tillæg, men Grunden, hvorfor jeg tillader mig at omtale dette, er, at det forekommer mig, at under Forhandlingerne i Fjor med den daværende Indenrigsminister vare vi Alle enige om, at der var bevilget et vist bestemt Tillæg, nemlig 20 pCt. for Lønninger under 600 Rd. og 10 pCt. for dem mellem 600 og 1200 Rd., til hele det nævnte Personale, og saa vidt jeg har kunnet erfare — ganske præcis kan man jo ikke vide Sligt — men jeg tror ikke at tage meget feil, er det, der er udbetalt, noget ganske Andet. Jeg tror ikke, at Nogen af de Klasser af de jydff-synske Sernbaneembedsmænd, til hvem der blev bevilget Tillæg, har faaet et Tillæg, der overskrider 10 pCt., medens Bevillingen, saa vidt jeg husker, lød paa 20 pCt. for Lønninger under 600 Rd. Og jeg tror heller ikke, at Bevillingen er naaet saa høit op, som tilfugtet. Jeg vil fremhæve dette, fordi jeg synes, at deri ligger, at naar man skal bevillige Lønningstillæg igennem Finantsloven, kan det ikke ske saa nysgigt som ved særlig Lov. Jeg havde den Opfattelse, at man fra alle Sider var enig — jeg veed jo godt, at det i Øvrigt i Udførelsen ligger i Ministerens Haand — men saa vidt jeg har kunnet erfare, er Bestemmelsen ikke bleven gennemført paa den Maade, som var tilfugtet under Forhandlingerne her. Med Hensyn til § 5 protesterede det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansfær) imod det Princip, som havde fundet sit Udtryk der. Deri kan jeg ikke være ganske enig med det ærede Medlem. Ganske vist have Embeds- og Bestillingsmænd ganske i Almindelighed en hel anden Ret; men jeg kan ikke erkjende, som det fra andre Sider er udtalt, at der er et Kontraktforhold mellem dem og Staten. Der er visse Love, i Henhold til hvilke Embedsmændene fungere, og visse Love, der tillægge dem Rettigheder, og de have ogsaa en grundlovmæssig sikret Stilling, ikke mindst en politisk sikret Stilling, og ved Pensionslovene vilde man, at det Princip er gjort gjældende til det Yderste, at der kan procederes med Hensyn til Pensioner, Lønninger og Tillæg til disse, men det, som her sker, er, at give nogle mindre Tillæg, som vel at mærke kun gjælde for et vist Aaremaal, eller for hvilke der er fastsat en vis Frist, nemlig naar Revisionen indtræder, og et saadant Tillæg kan altid give Anledning til nogen Meningsulighed, om det vel end ikke er meget store Differentser, der her kan blive Spørgsmaal om. Det forekom-

mer mig ikke urimeligt at tillægge Finantsministeren en bestemmende Indflydelse paa Afgjørelsen af Spørgsmaalet om, hvorledes dette Tillæg skal beregnes for de enkelte Sagesatser, og jeg kan ikke indse, at han derved i Virkeligheden trænger Principerne for Embedsmændenes Retstillig, om de end maa finde sig i, at der gjøres en uvesentlig Undtagelse paa dette Punkt.

Ansfær: Lør jeg spørge den ærede Formand, om jeg har faaet Ordet for en kort Bemærkning eller for en personlig Bemærkning.

Formanden: Da det ærede Medlem faar Ordet omtrent efter sin Tour — dog efter Omstændighederne forud for et tidligere indtegnat Medlem — kan det ærede Medlem benytte det til at udtale sig efter en saadan Begrænsning, som det ærede Medlem selv ønsker.

Ansfær: Saa vil jeg tillade mig at begynde med at konstatere, at den høitærede Formand ikke har villet benytte den Bemyndigelse, som § 29 i Forretningsordenen hjemler ham, nemlig den at kunne give mig Ordet uden for min Tour for at gjøre en personlig Bemærkning, noget, jeg tror ellers almindeligt er Tilfældet.

Formanden: Det ærede Medlem foranlediger mig til at indskyde en lille Bemærkning, som vistnok vil overbevise ham om, at hans Bemærkning ikke er ganske med Rette anbragt. Den Gang, det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) talte, begjærede det ærede Medlem Ordet uden videre Tilføielse. Jeg gav, da det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds havde talt, efter Ordren Ordet til det ærede Medlem for Ljsteb Amts 2den Valgkreds (Sagd). Først efter at jeg havde givet Ordet til det ærede Medlem for Ljsteb Amts 2den Valgkreds, sagde det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds, at det var for en kort Bemærkning. Det ærede Medlem erindrer vist, at det er saadan, og naar det er saadan, tror jeg rigtignok, at det ærede Medlem — selv efter sin Indrømmelse af, at Forretningsordenen kun giver Bemyndigelse for Formanden til at afvige fra Indtegningsordenen — dog vil erkjende, at hans Bemærkning ikke var tilstrækkelig foranlediget.

Ansfær: Jeg skal da blot tillade mig i al Beskedenhed at gjøre den Bemærkning, at efter den Tid sit min ærede Nabo her tilvenstre (Ingerslev) Ordet, uagtet jeg den Gang formelt havde begjæret Ordet for en personlig Bemærkning. Jeg skal yderligere gjøre den Bemærkning, at det paa ingen Maade er min Mening at ville insinuere, at her er en Ret for mig, men jeg vil kun konstatere det Faktum, at den Bemyndigelse, den ærede Formand har, ikke er kommen mig til Gode.